

ABONAMENTUL:

PE AN 3 COR. 20 FIL.

" 1/2 " 1 " 60 "

" 1/4 " — " 90 "

IN STREINĂTATE:

PE AN 6 FRANCI.

" 1/2 " 3 "

— 0 —

Numeri singuratici se vënd
în Cluj cu 5 fileri, într'alte
locuri cu 6 fileri.

RĂVAȘUL

INSERTIUNILE

se plătesc după mărirea
locului ce ocupă;
fiecare cm. costă odată
10 fil., de 2 ori
8 fil., de 3 și mai multe
ori 6 fileri.

ADRESA:

„RĂVAȘUL”

CLUJ — KOLOZSVÁR
6 JÓKAI-UTCZA 6.

Redactor resp.: IULIU FLORIAN

Apare în fiecare Sâmbătă

Proprietar-editor: Dr. E. DĂIANU

Doina românească.

Doină, psalm de pribegie,
Limpede isvor de jale,
Câte doruri ne'implinite
Plâng în stihurile tale!

Te-ai născut cu noi de-odată,
Imn al culmilor sihastre;
Trăgănarea ta e sfântă,
Biblie a durerii noastre.

Ție s'au merit de veacuri,
Umbre mari, mărețe nume;
Tu le porți pe aripi fala
Și le cânti din lume'n lume.

Tot ce ne frământă mintea,
Tot ce ne-a fost sfânt vreodată,
Este ținut în tine
Ca'ntr-o cronică rimată;

Și eternul, tristu-ți vaer
Ca'ntr-o marmoră încheagă
Dorul vremilor mai bune
Și nădejdea noastră 'ntreagă.

Când slăvești eterne clipe
De străbună vitejie
Ni-se 'nseninează gândul
Ca de o dulce prorocie;

Ear când plângi lungul pomelnic
Al trecutelor nevoi
Ne mirăm cum mai clipește
Flacăra vieții'n noi!?

...O De câte-ori ne'nalță
Gândul sfânta-ți liturgie
Și ni-se topește'n suflet
Ca o jertfă de tămâie:

Ne 'nchinăm...! Veni-va vremea,
Dulce Doină românească,
Să sfirșești a tale plângeri, —
Dorul tău să se 'mplinească.

Blaj, Octomvrie 1904.

N. Marcu.

Bunăînțelegerea în familie.

(Continuare și fine).

Cum vor crește însă copiii în asemenea case, și ce va eși din ei? Când de mici respiră aerul infecțios, plin de otrăvă din chilia mare sau mică, dar care vecinic e un cuib blăstemat, vor putea să fie ei vr'odată oameni sănătoși sufletește și trupește? Când pilda ucigătoare de tot aceea ce e bun, frumos și sfânt al părinților lor, întâiu li-se isbește lor în ochii nevinovați, și tulbură aceste priviri limpezi, va putea vre-odată, ca afară la lumina curată a soarelui, să se însănătoșeze sufletul îmbolnăvit înainte de timp? Foarte cu greu, și în foarte puține casuri. În vremea de azi, când sunt atâtea familii, în care nu se cunoaște adevărata țintă pentru care s'a format, cunoaștem foarte bine din date statistice, că cei mai mulți pierde-vară, cei mai mulți stricați, cei mai însemnați falsificători, ies din casele unde nu a fost bunăînțelegere între bărbat și soție, unde viața casnică a fost un adevărat iad și pentru ei și pentru alții.

O familie rea într'un sat, poate aduce în scurt timp, stări familiare asemănătoare în jumătate satul, — fapt dovedit în multe locuri.

Deși buna înțelegere și pacea dintr'o casă atârnă în rëndul întâiu deia purtarea părinților unul față de altul, totuși nu putem trece cu vederea și rolul ce-l are în privința aceasta purtarea părinților față de copii, și — în urmare — purtarea acestora față de părinți.

Sunt familii unde părinții trăesc în deplină armonie, împărțind sarcinile vieții și bucuriile de o potrivă. Nu știu însă cum se dee adevărata creștere copiilor. Și când aceștia sunt mari, când patimile încep să se aprindă, nu este cine să-i conducă, cine să-i țină în frâu. O blăstămăție ce o face un tinăr răsfățat, — sau și numai nesu-

praveghiat de nime — e în stare să tulbure pe multă vreme pacea din casă, și să întunece sufletele luminate de bucurie ale părinților. O faptă neprecuțată a unui astfel de tinăr, e în stare să aducă cele mai mari nefericiri asupra întregii căsi, aducându-o la sapă de lemn. Și aici părinții sunt buni, tinărul poate iar are o inimă bună: dar lipsește conducerea, cărma adevărată. Și cu toate că părinții aceștia nu s'au sfădit nici odată în traiul lor, totuși pace și bunăînțelegere nu va fi în casă: căci o familie am putea zice, că are un suflet numai, și durerile ce numai unul le-a pricinuit, trebuie să le sufere toți membrii ei. Cea mai mare și desevirșită unitate ce e în lume e bărbatul și femea, ear a doua e părinții — copii.

Cinstirea părinților de cătră copii, e urmarea creșterii ce le-au dat-o, ear cinstirea aceasta contribuie de asemenea foarte mult la pacea și bunăînțelegerea, — deci la fericirea unei familii. »Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta ca să trăești mult și bine pe pământ«, — o lege veche ca omenirea scrisă în sufletul fie-cărui muritor, fără deosebire de avere și poziție.

Peste tot în legile fundamentale ale fericirii sau nefericirii, Dumnezeu nu a făcut deosebire între om și om, după cum, dealtfel, toți suntem pe o formă înaintea Lui în toate privințele. Fie o familie cât de avută, numere banii cu sacii, și și herghelile cu miile, dacă bărbatul cu femea nu-s o inimă, fericire aci nu poate să fie, ci nemulțămirea cele mai amare. Și fie doi oameni cât de săraci, dacă ei știu umbla pe aceeași cărare, pânea lor neagră, uscată, va fi mai bună ca mâncările domnilor de mai sus.

Pot fi comori peste comori, și pot trăi părinții în cea mai deplină unire, dacă odraslele lor sunt de nimica, în casa aceea fericirea nu va zimbi, luminile lor electrice din palat nu vor face ca aci să fie atâta lumină, ca în coliba săracă unde adoarme un opaiț subt icoana Domnului,

FOIȚA RĂVAȘULUI

IULIAN

Ne-am împrietinit iute cu toate că eram cu mult mai tinăr ca el. Petreceam vacanțele aproape tot laolaltă — povestind, cetind, ori jucam șach, ori ieșeam la preumblare. De mai multe-ori am voit să-l întreb, ce l'a îndemnat, să rămână singur, dar mă gândeam, că-i va cădea greu întrebarea mea. Sunt lucruri despre cari nu vorbim bucuos nimănui, — și chiar pe noi înșine am voi să ne înșelăm câte odată. — Nu l'am întrebat, — poate nici n'aș fi fost în stare, să-l înțeleg în vremea aceea. — La vre-o căți-va ani după ce a venit la noi, în prima vacanță, ce am petrecut-o ca teolog cu el, mi-a povestit ne întrebând, aceea, ce eram curios să știu. Nu știu ce l'a putut îndemna să-mi povestească, — poate voia să mai știe cine-va, ce-i zace pe inimă, poate a voit să-mi arete mai mult prietinia, ce o simte față de mine și așa să-mi dea probe. că prețuește respectul și dragostea, ce i-o arătam, — poate, că acum mă simția mai aproape de el, find-că mă pregăteam pentru cariera, pe care o avea el. Poate, că toate acestea laolaltă l'au îndemnat, să-mi povestească. — De multe-ori omul face câte ceva, fără să-și poată da samă de ce face, simte numai că trebuie să facă așa. —

»Rămas orfan de tată de timpuriu, trăiam laolaltă cu mama, care în urma unui morb își perduse aproape de tot vederea, — și cu o fină, care ne îngrijea casa și pe mama și îngrijea și de administrarea frumoasei averi, ce a rămas dela tatăl meu. Pe mine au hotărât bătrânele să mă dea la școală, »că-i cu minte băiatul și isteț și

poate să se facă om din el«. Bătrânele erau îngrijitoare și ele se mulțumeau cu puțin, trimeteau băiatului toate cele de ce avea lipsă, — în schimb și eu mă purtam bine și învățam, și vacanțele le petreceam cu ele și le povesteam lucruri frumoase, pe cari le-am cetit, — ori le ceteam cărți potrivite cu priceperea lor. — Pentru mine altă lume nu era, decât cele două bătrâne, — nu-mi trebuiau petreceri, nu făceam vizite, ci toată dorința și toată silința mea era ca să le fac pe voe celor două bătrâne iubite și să le văz mulțumite. — Isprăvind cu gimnasiul am intrat la teologie. Cariera preoțească îmi plăcea, deoarece era cea mai potrivită cu firea mea și apoi le plăcea și bătrânelor, căci pentru niște oameni simpli nu-i mai mare fericire, decât să știe, că copilul lor se face popă, ca așa mai bine să poată îngriji de sufletul lui și de sufletele celor cari l'au îngrijit pe el. În privința aceasta cele două bătrâne simple și nepricepute, au fost cu mult mai înțelepte, de cât mulți înțelepți ai lumii de azi. — Ca teolog mi-am continuat vieța de mai nainte, bun, pacinic și iubitor și retras, — și numai când mai aveam un an până să isprăvesc, am eșit puțin din retragerea mea, — pentru ca să mă întorc din nou la vieța de mai înainte disgustat și amarit...

La sfirșitul anului al treilea am dus cu mine și pe un coleg, care-mi era patriot. Voiam să mă introduc în societatea cultă din jurul nostru. El a dus o viață mai vioaie, cunoștea oamenii noștri și era cunoscut de ei. Poate te vei mira, că m'am decis, să ies din liniștitul meu traiu, — dar trebuia să se întâmple așa. Un an mai aveam și trebuia să mă așez, și eu nu cunoșteam pe nime. Trebuia să mă gândesc, să-i aduc mamii noră în casă, și ca să o pot aduce trebuia s'o cunosc și

să mă cunoască. — Cu prietinel meu am început să facem vizite și să cercetăm și unele petreceri. Acestea m'au cam disgustat. O lume de formalități și de banalități; nu poți vorbi o vorbă serioasă, nu poți discuta nimic. Fleacuri, prostii și complimente cere lumea la petreceri, și cel căruia nu-i plac acestea, e simplu, e prost, e necult. Fetele-s ușurate și la vorbă și la port. Unora le vor plăcea așa, și eu am auzit pe unii numindu-le de spirit și plăcute, — dar mie mi-au produs greață. — O singură fată mi-a atras atențiunea, îmbrăcăminte ei era ca și a celorlalte, dar în vorbă se părea o fată cu minte. Să purta față cu mine cu o deosebită atențiune, susținea cu foc conversația începută de mine și condamna și ea banalitățile, de care mă îngrozeam eu. Pe drum dela o petrecere, la care am petrecut foarte bine cu fata asta, i-am spus prietinelui meu, că așa voi să mergem în vizită la familia Roman. »Doar nu ți-ai lăsat inima la Lucreția?« întrebă el zimbând. »Nu știu, ce mi-e, dar' mi-e dor să o ved«, i-am răspuns eu. Am mers și am fost bine primiți. Mă împrietinisem de-a binele cu Lucreția și-mi plăcea foarte mult de ea. — Am văzut însă, că prietinel meu se poartă foarte rece față cu ea, și când la vre-o câte-va zile i-am mai zis să mergem să o vedem, — mi-a răspuns, că așa face bine să stau acasă. M'am uitat la el cu mirare. »Ce părere ai tu despre Lucreția?« l'am întrebat? »E o prefăcută, îmi zise el. Am băgat de seamă, că față de tine se arată cu totul alta, decât aceea, pe care o cunoaște lumea«. »E prefăcută? Dacă până acum s'a prefăcut, ea nu se va putea preface în continuu. Dar sum sigur, că tu te-ai înșelat. Lumea vorbește multe și de multe-ori fără de basă, ear observațiile noastre adesea ne înșală și tu de bună samă te-ai înșelat. S'a

deasupra patului bătrânei ce adormise, ear afară pe podmol toarce fata voinică și sănătoasă.

Adevărata fericire ne suntem noi înșine, noi toți cari suntem într-o familie. Ne suntem noi înșine, întru cât ne vom nisui să trăim în deplină armonie, cu inima curată, fără de nici un gând ascuns, așa scumpă cum voește el să fie, și după cum lui îi place. Dacă voim însă ca bunăînțelegerea să domnească în familiile noastre, și astfel fericirea, și să ne întărim, trebuie ca principiile creștine să ne fie pătruns adânc în suflet, și mai ales creșterea copiilor în familie să fie adevărat creștinească, așa după cum ne învață biserica noastră sfântă.

Crestături.

— Chestiunea adunării dela Timișoara a »Asociațiunii« așa cum s'a pus în publicitate prin raportul »Răvașului« și al altor foi, mai aruncă și acum niște valuri ziaristice, poate valurile cele din urmă. De o parte »Lucaferul« în nr. 19, face niște observări diplomatice, dar interesante, de altă parte »Tribuna« fostă a »Poporul« publică în foiaș un articol excepțional de veninos, ear în ce ne privește pe noi tot așa de malițios, ca totdeauna. Cât pentru diplomația »Lucaferului« e chestie de apreciere și de tact, de care nu voim să ne atîngem. Fie-care e liber de a aprecia și a trata chestiunile cum crede de bine. Din articolul-raport publicat la locul prim în nr. 18 al Lucaferului noi am cercat a scoate tendința critică, altfel foarte învilită, și am reușit. Din notița de acum, tot așa de diplomatică, vom scoate earăși numai constatările faptice.

»Noi când am scris acel raport — zice »Codru« Lucaferului — nu ne-am gândit decât la adevăr, pe care nu l'am prezentat în toată goliiciunea lui, fiind că am avut în vedere *circumstanțe atenuante hotărîtoare*. Apoi încercă a motiva pentru ce a admis acele circumstanțe; motivarea aceasta însă, în treacă fie zis, noi nu o admitem, dar trecem înainte, pentru că nu voim să facem *critica* stărilor culturale, și în special a stărilor dela »Asociațiune«, cum nici în numerii anteriori ai foi noastre n'am făcut deocamdată altceva decât am dat loc raportului dela Timișoara.

Când vom face cu adevărat *critică* fie asigurat ori cine, că aceea nu va fi condusă decât de bunăvoință față de cauza »Asociațiunii«, căreia i-am servit totdeauna și îi vom servi fără de ori ce considerațiuni personale. De aceea respingem, ca niște bănuiele nebrebne ori ce alusii »aventuroase« ale »Lucaferului«, cât și înșinuarea de rea credință a »Tribunei« privitoare la o alegere de profesor la școalele de fete. Di Dr. E. Dăianu, pe care îl privește cauza alegerii de profesor, a dat dovezi faptice și publice, ani de-a rândul, că din procedura încorectă a unor membri din comitetul »Asoc.« nu a făcut nici odată capital ori motiv de animositate împotriva »Asociațiunii«. Asta o știu foarte bine acei domni din comitet, cari dacă mai amintesc ori lasă a se aminti acum cazul dela 1894, o fac sau pentru a deplasa chestiunea, ne putend să se apere altfel, sau pentru că nici acum nu-și pot liniști conștiința față cu ceea ce au comis înainte de 10 ani, spre a provoca atunci reprobarea cea mai categorică tocmai și a dlui Dr. Diacono-

vich. *Apropoș* ținem să se știe, că noi de asemenea n'avem absolut nimic personal cu dl Dr. Diaconovitch. Il cunoaștem cu mult mai bine și-l știm aprecia cu mult mai corect, decât se-l persecutam cumva.

Dar tocmai de aceea am spus și vom spune, până nu se va dovedi contrarul, că nu corespunde postulului de prim secretar, așa cum s'a sistemizat la 1895 în adunarea dela Blaj și că nu poate realiza așteptările ce s'au legat în mod just de crearea acelui post, așa cum s'a creat. Critica ce i-a făcut în deosebi dl Dr. Dăianu, a fost publică și loială, și a fost aprobată de aproape întreagă opinia publică. În fața opiniei publice formată în urma criticelor tot mai des venite apoi din multe părți, dl Dr. Diaconovitch, foarte corect, și-a tras consecințele, dându-și demisiunea. Atunci a început rolul neserios al comitetului. Întâiu nu i-a primit-o, apoi revenind asupra ei a primit-o, și pe urmă earăși l'a rugat și l'a determinat să și-o retragă. Și-a retras-o. Foarte bine; de aci înainte dl prim secretar nu mai are nici o răspundere; *toată răspunderea și-a asumat-o comitetul*.

În punctul acesta suntem de acord cu »Lucaferul«, care — desvîlind un nou colț al stărilor faptice, foarte triste, și indicând rolul »amazoanelor« în comitetul central — zice:

»Chestiunea secretariatului prim de la Asociațiune e una din cele mai nefericite, cu care însă, trebuie să ne împăcăm noi, cei »necompetenți«, fiind-că *lupta împotriva amazoanelor n'are nici o șanță de reușită*. (Așa! Până la atâta am ajuns? »Răvașul«). Dacă comitetul central a găsit de cuviință să se recheme pe dl Diaconovitch, — cu care, întrecăt fie zis, n'avem nimic ca persoană — rechemat să fie!«

Ei bine, dacă »Lucaferul«, care nu prosintă adevărul »în toată goliiciunea sa«, fiind-că are în vedere »circumstanțe atenuante hotărîtoare« ne descopere că aci ar fi vorba în cele din urmă de »luptă împotriva amazoanelor«; — și dacă nici el »binevoitorul« nu mai are altă mângăiere de cât *nădejdea*, — foarte șubredă, i-o spunem noi — că »energia și conștiințiozitatea fruntașului factor al Asociațiunii (președintele ori secret. I? »Răv.«) va limpezi atmosfera ei *nebuloasă și romantică* (!!) — apoi ce să zicem noi cari în casuri de acestea nu suntem pentru a admite »circumstanțe atenuante«, ci mai curînd *aggravante*!?

După acestea încheiem și noi ca și confratele Codru, cu vorba scurtă și înțeleaptă a strămoșilor: *Sapientia sat!*

— **Noul proiect de lege**, menit să isprăvească maghiarisarea școalelor și prin ele maghiarisarea tuturor generațiilor tinere — s'a prezentat în dietă mai curînd de cum s'ar fi crezut. Pare că în gura opoziției, care se pregătea se facă obstrucție, guvernul a voit anumî să arunce această bucată delicioasă pentru ori care patrioț dornic de maghiarisare. Toate partidele au salut pe ministrul Berzeviczy din prilejul acesta; și toate foile îl laudă de atunci zilnic. Proiectul a fost încredințat spre studiere alor două comisii. Acelea s'au și întrunit deja, ca iute să-l dea gata. Se zice, că proiectul acesta va ajunge la dezbateră cât mai curînd, ca iute să se facă lege din el.

Cât pentru noi și toate naționalitățile nemaghiare, abia ne putem da seamă de greutatea acestui plan de lege, așa de groaznic e ca nedreptate, și așa de îngură il trece prin toate formalitățile. Doar să ne mîngăiem cu proverbul, care trebuie să se dovedească și aci, că graba

strică treaba? Nu! Ci trebuie să ne gîndim serios, că cum vom putea încunjura lovitura ce se va da vieții noastre naționale. Întrebarea ce ni-s'a impus la prima veste, că oare mai plătește-se să ne ținem școale cu cheltuiala grea, ca să ne maghiarizeze în ele, se impune acum și Sașilor. Într'adevăr foaia cea mai de frunte a lor își pune întrebarea: mai plătește-se să cheltuim pentru niște școale, pe cari nu le mai putem numi ale noastre? Eată marea întrebare ce ni-se pune tuturor popoarelor nemaghiare?

— **Cununia din Coruș**, despre care am scris în nr. 42 al foi noastre a făcut adâncă și escelentă impresiune în toată opinia publică românească. »Gazeta Transilvaniei« dela Brașov și »Drapelul« dela Lugoj, cele mai serioase organe de publicitate la noi, au înregistrat faptul că un moment important, propunendu-l de exemplu și altora. Mai mult. Cum ni-se scrie din București faptul acesta, săvîrșit în tăcere și într-o comună foarte retrasă și părăsită, a aflat un răsădit puternic aproape în toate ziarele din capitala României, cu toate că nu se cunosc nici pe departe momentele mișcătoare ale acelei frumoase și simptomatice sărbări. Neputend noi să le scoatem toate acelea la iveală, dăm din raportul »Unirei« dela Blaj următoarea părțică:

»Ce cununie dureroasă și mîngăitoare totodată! Dureroasă, întru cât în adevăr e ceva trist, să vezi atâtea părechi, cari au trăit pe față în fărâdelegi; — mîngăitoare, fiind-că ce e mai mîngăitor, decât ca să vezi, cu câtă îmbelșugare își varsă Dumnezeu darul asupra credincioșilor săi. Nu voiu uita nici odată cuvintele, pe cari le-am auzit dela o femeie inaintată în etate și care mulți ani a trăit în concubinaj: »De acum pot să mor, că am șters rușinea de pe casa mea. Numai acum ved, în ce fărâdelege am trăit«. — Ce priviri lacome aruncau cu toții asupra distinsului cununător, par'că ar fi voit să-i soarbă toată vorba, ce o rostea, — și nu voiu uita nici odată lacrimile, ce au strălucit în ochii unei mirese, când i-s'a rostit cuvintele: »Cunună-sek....«

Toate aceste momente mîngăitoare slugească de îndem și încurajare pentru toți preoții nostri, — cari au în turma lor atâtea rane de vindecate — ca să-și încordeze toate puterile spre o activitate cu adevărat pastorală. Biserica și neamul așteaptă cu tot dreptul dela preoți o atare *activitate*, și biserica și neamul de-o potrivă îi va aplauda pe cei ce-și fac cum se cade datorința.

Adunarea învțătorilor.

Cluj, 27 Octomvrie n. 1904.

Astăzi s'a ținut în sfârșit adunarea despărțământului Cluj a »Reuniunii învțătorilor nostri gr.-cat. din Archidiecesă«, aici în Cluj. Adunarea trebuia să se țină în primăvară, și să și întrunise cum se cade în Nădășelul-unguresc, a fost însă oprită de autorități, sub cuvînt, că e boală lipicioasă între copii, și asta s'ar putea lăsa învțători s'ar aduna. S'a mai convocat odată la Gărbău și acolo s'a și ținut în parte, anume s'a ținut prelegerea practică și disertațiunile obicnute, nu s'au putut lua însă hotărîri privitoare la lucrurile

arătat atît de bună și de cuminte, încât e imposibil să se fi prefăcut. Vino, — dacă nu vii, mă duc singur«. — După visita asta eu vorbeam din ce în ce mai cu înșufleție despre Lucreția, prietinel meu își da toată silința să mă facă s'o uit. Nu'l puteam pricepe și m'a pus în uimire purtarea lui. Gîndindu-mă asupra vorbelor, ce mi-le tot spunea, mi-a trecut prin minte, că poate și el o iubește și pentru aceea cearcă, să mă înștrăineze pe mine, fiind-că vede, că ea ține mai mult la mine decât la ori cine.

»Numai asta poate să fie, mi-am zis eu, eu îi stau în cale și el vrea să mă depărteze«. Care dintre cei cari au iubit, nu să gîndește, că ori cine ar vrea să fie iubit, de ființa care îl are drag? Care nu-și închipuește, că ființa pe care el o iubește, e mai pe sus decât toate celelalte? — Eu mă simțeam acum mîndru, că prietinel meu e neputincios față cu mine, — dar de altă parte nu mai voiam să-l aud vorbindu-o de rău. »Te credeam că-mi ești prietin, dar ved că m'am înșelat«. Credeam, că voiești să mă vezi fericit, și ved, că vrei să mă faci să fug de aceea, care cred, că mă va feri. Între prietinia ta și între prietinia Lucreției, aleg pe cea care-i sinceră, pe a Lucreției«, cu cuvintele acestea l'am depărtat dela mine pe cel, care până atunci mi-a fost cel mai bun prietin...

Cine a zis mai întâiu, că amorul e orb, un trist adevăr a grăit. Amorul orbește ochii, împiangenează mintea, întunecă judecata, cel ce iubește nu vede altceva, decât obiectul iubirii sale, pe care-l vede într-o lumină esagerată, — vede calitățile cele mai frumoase și simțemintele cele mai curate în ființa iubită, și dacă vede și scăderi, pe acelea le scusă, ba de multe-ori crede, că acelea înalță ființa iubită. Cel îndrăgostit vede trandafirul, să îmbată de miros, — dar ghimpii nu-i vede și nu-i simte.

Par'că-mi pierdusem mintea, nu mai eram

eu băiatul cel retras și liniștit de altă dată. — Am început s'o cercetez mai des pe Lucreția, și între o vizită și alta ne trimeteam neconținut scrisori, în cari era exprimată dragostea cea mai sinceră și mai curată. — Mamei și finei mele acum nu le mai spuneam povești frumoase, culese de prin cărți, ci le spuneam povestea cea mai frumoasă — povestea dragostei mele. Nu-ți poți închipui, cât de fericit mă simțeam în vremea aceea, — erau fericite și iubitele mele bătrâne.

Am cerut-o în căsătorie și ne-am învoit, ca logodna s'o facem cu vre-o câte-va zile înainte de a pleca iarăși în seminar. La aceasta ne-a îndemnat dragostea, ce o simțeam unul față de altul, — dar' nu pot să ascund, că voiam tot odată să am cu ce-l umili pe prietinel alungat.

Îmi închipuiam înainte necazul, ce-l va cuprinde, când va auzi, că suntem logodiți și înainte simțeam mulțămirea, pentru privirile invidioase, ce le va arunca asupra inelului meu. — Cât de copilăreț eram, — ca toți îndrăgostiții!

La logodnă am mers cu mama și cu bătrâna noastră prietină, — și la Lucreția am găsit adunați pe mai mulți prietini ai familiei lor. — Cât de fericit mă simțeam acum, când vedeam, cu câtă dragoste se poartă Lucreția față de mamă-mea, — mă simțeam nespă de fericit, știind că de acum înainte o pot numi pe Lucreția — mireasa mea!

După logodnă s'a început o petrecere intimă, frumoasă și veselă. — Într-o vreme Lucreția a ieșit cu două prietine afară, — puțin după aceea am ieșit și eu. Le-am auzit șoptind în filigoria din grădină. Eram sigur, că vorbesc de mine, eram sigur, că Lucreția le vorbește de fericirea ei, de dragostea noastră. M'am apropiat încetșor, ca să nu mă simtă. »Il iubești mult, Lucreția,« întrebă una. »Cum să nu? Are o avere frumoasă și apoi e așa de blînd, de fac cu el tot ce vreau«. — La un așa răspuns nu m'am așteptat și par'că

nu-mi venea, să cred, că am auzit în adevăr. »Mie uneia par'că nu mi-ar plăcea, să trăiesc cu o oarbă în casă«, a zis cealaltă prietină. »Orba? Las' mai întâi, să mi-l supun pe Julian, și apoi mă gîndesc eu și la ea. N'oi suferi eu, să mă incomodeze mult, dacă nu mă va asculta...« »Să-i dai o traistă«, zise una hohotind și au pornit toate trei pe un rîs șgomotos. —

Nu știam, pe ce lume mă aflu. Nu găsesc cuvinte, să-ți descriu, ce am simțit atunci, — mă mir, că nu am înebunit. Lumina, în care am văzut-o până atunci pe Lucreția, a dispărut. Părea că o ved rozend din inima mamei și din inima mea. Cu totul depriat și desilusionat m'am întors în casă, — nu știu ele m'au simțit, ori nu. Sub pretext, că nu mă simt bine, m'am retras, să mă culc. Am petrecut una din nopțile cele mai îngrozitoare. Dragostea și ura, simpatia și disprețul purtau în mine o luptă înverșunată și îmi sfășiau inima. Mă svîrcoleam în pat și gemeam și nu-mi aflam liniștea. Voiam, să mă amăgesc pe mine însumi, că nu am auzit-o vorbind așa, — dar' nu puteam. De cătră dimineață m'am mai liniștit. Iubirea, ce o simțeam față de mamă-mea, mi-a dat putere și curaj — și am luat hotărîre pentru viitor. — Atunci n'am spus nimîni nimic. Am plecat dela Lucreția, ca mai mult, să nu mă mai întorc. La vre-o câte-va zile i-am scris: »Cred, că vorbește, ce le-ai zis cătră prietinel D-tale în sara logodnei în filigoria mă dispensează dela ori-ce explicație. Fii fericită!« — În aceeași zi am scris și prietinelui, pe care l'am alungat dela mine: »Prietine, iartă-mă! Am fost orb de patimă. Lucreția, pe care eu am cunoscut-o nu mai trăiește, trăiește însă aceea, pe care o cunoști tu. Nefericitul t'eu prietin: Iulian.

Mai mult nu mi-am mai căutat fericirea în dragoste. Sunt convins, că mai ușor măsură marea cu degetul, decât să afli o femeie sinceră«. Octav.

administrative, din pricina că n'au fost destui membri de față. Astfel s'a convocat acum în toamnă a 3-oară a 4-oară aici în Cluj. Și de astădată au lipsit mulți învățatori, cari nici unul nu și-a scusat absența, totuși erau de față 18 membri și astfel adunarea putea hotărâ.

Conform programului domnii învățatori au asistat mai întâiu la sfânta liturgie, celebrată de protopopul Dr. Dăianu și dl capelan Iuliu Florian, apoi la 9 ore s'a deschis ședința în cancelaria protopopească.

Președintele Ioachim Pop în cuvântul de deschidere binevențează pe membrii reuniunii, sbiciește nepăsarea celor mulți, amintește de noul proiect de lege, care amenință școlile noastre, și vrea să impună greutatea extraordinară învățătorilor confesionali, dar *salarul* nu li-l ridică.

Presintă apoi ordinea de zi și anunță, că autoritățile orașului au esmis să asiste la adunare din oficiu pe dl Dr. Polcz Rezsö, avocat și fisc al orașului.

Curând după aceea sosește și inspectorul școl. Dr. Csernatosi Fer., care ca om nou în oficiul seu acum întâia oară dă față cu învățătorii români din protopopiatul gr.-cat. al Clujului.

Se intră în ordinea zilei. Mai întâiu se staționează punctuațiunile de lipsă pentru a se face litere fundamentale pentru fondul de peste 1000 cor. al fosta reuniuni districtuale a învăț. din jurul Clujului, care a încetat de a mai fi și care trece acum în posesiunea despățământului Cluj a reuniunii archidieceșane.

S'a hotărât ca fondul să se folosească spre ajutorarea orfanilor și veduvelor de învățatori, cum și a învățătorilor deficienți, cari n'ar putea primi din orice cauză pensiuine, dar numai când fondul va fi de 2000, și 20% din interese totdeauna să se capitalizeze. Pentru cazul când și actuala »Reuniune« ar înceta s'a hotărât ca fondul să se predece la »Fondul cultului tractual protopopesic din Cluj« spre a-l împărți spre același scop, ear când n'ar mai fi nici orfanii și ved. de învățatori confes. gr.-cat. atunci să se ajutare cantorii și ofanii lor. — Acestea sunt dorințele adunării, cari se vor comunica P. V. Consistor în Blaj, care va face literele fundamentale și le va așterne spre aprobare ministrului.

După ce dl Filip Pârnu, cassar al reuniunii, a făcut raportul seu, în care a constatat cu durere că membrii nu-și plătesc taxele, s'a trecut la alegerea unui nou comitet.

În legătură prezidențiale, a comunicat, că dl Dr. Amos Frâncu, avocat în Cluj, s'a făcut membru fondator, ceea-ce s'a primit cu aclamații.

După o pauză s'a făcut alegerea biroului prin votisare secretă, reușind următorii:

Președinte: Ioachim Pop, inv. în Feneșul-săs.
Notar: Ioan Gocan, învăț. în Feiurd.

Cassar: Filip Pârnu, inv. în Măcișul-ung.
Bibliotecar: Al. Colceriu, învăț. în Sân-Mihaiu.

Delegați la adunarea generală din Blaj (pe 4-5 Nov.) au fost aleși Ioachim Pop și Filip Pârnu.

»Reuniunea« a fost adresat vice-comitetului din Cluj cu rugarea de a face să se închidă crișmele în Dumineci și sârbători. A sosit și s'a comunicat adunării răspunsul vice-comitetului, care zice că la revisuirea statutelor comitatense, care chiar e în lucrare, se va lua în considerare cererea învățătorilor. — În legătură prot. Dr. Dăianu recomandă învățătorilor să țină prelegeri populare împotriva beției și se prepare astfel terenul pentru a înființa pe sate reuniuni de temperanță.

S'au făcut și primit mai multe propuneri, între altele, ca să se schimbe statutele reuniunii și să se prevadă în special, că dacă adunarea nu se poate ținea odată din lipsă de membri, a doua oară convocându-se să poată aduce hotărâri ori câți membri ar fi.

Jacob Murășanu a salutat (firește românește) pe noul insp. reg. Dr. Csernatosi, pe care învățătorii acum îl ved întâiu.

Inspectorul regesc mulțamește. Spune, că ține la maxima că, școala e însuși învățătorul. Cum va găsi școlile așa-i va judeca pe învățatori. A înțeles că învățătorii țin la poporul lor; asta nu li-o ia în nume de rău; dimpotrivă îi stimează și prețuește pe aceia cari își iubesc ce e al lor. Dar totodată spune că așteaptă de la toate școlile, ori de ce caracter ar fi, să-și împlinească datorințele cetățenești.

Președintele mulțamește d-lui protopop pentru-că li-a dat local spre a-și ținea adunarea. Dl Dr. Dăianu îndeamnă pe învățatori a-și împlini datorințele cu drag și cu însuflețire, căci eată toți factorii vieții școlare se interesează de activitatea lor. Adunarea s'a închis la 12 ore.

Rap.

Cu 1 Septembrie începe nou abonament

la

„Răvașul“

Pe 1/4 de an costă 90 fil	
„ 1/2 „ „ „ 1'60 „	
„ 3/4 „ „ „ 2'50 „	

Restanțierii să binevoiască a-și achita datoria!

Răsboiul din Asia.

Invingeri rusești.

De pe câmpul de răsboiu sosesc știri îmbucurătoare pentru Ruși. Duminecă sara (16 Oct.) o divisiune rusească a împesurat trupa generalului japonez Jamada. După o luptă strașnică piept la piept, trupa lui Jamada abia a putut să-și facă drum printre rândurile rusești și să se retragă. În lupta asta Japonezii au pierdut 14 tunuri și peste o mie de oameni. — Luni în 17 Octomvrie Rușii au isbutit, să frângă mijlocul armatei japoneze și au luat dela Japonezi 32 tunuri. — În noaptea următoare Rușii au atâcat din nou pe Japonezi, dar fără noroc.

Unele ziare spun, că Japonezii fac așa pregătiri, că pe la mijlocul lui Decemvrie să aibă pe câmpul de răsboiu o armată de două ori mai mare decât a Rușilor. Nu e de a se da mult crezământ acestei știri.

În pauzele ce urmau după luptă și în timpul înmormântării, unii din ostași deprindeau mârșavul obiceiului, să jefuiască pe morți de toate lucrurile de valoare, ce le aveau. În contra acestui obicei urit comandantii dela amândouă armatele au dat porunci aspre.

La Port-Arthur.

Japonezii se grăbesc cu atacurile contra Port-Arthurului. Până-acum la Port-Arthur au avut numai pierderi, — pierderile acestea sunt prețuite la 50,000 oameni. Acum se grăbesc cu atacurile în nădejdea, că nu peste multă vreme să intre biruitori în cetate. Rușii sunt foarte slăbiți și nu au de unde primi ajutoare, cu toate acestea însă până acuma s'au ținut cu tărie. Japonezii își înmulțesc armata în jurul Port-Arthurului.

În 17 Octomvrie noaptea o trupă japoneză s'a apropiat de un șanț rusec. Rușii nu le-au împedat apropierea, ci i-au lăsat să înainteze, apoi deodată i-au atâcat cu baioneta și foarte puțini Japonezi au scăpat cu viața. — Miercuri o altă trupă japoneză a atâcat pe Ruși, dar și aceasta a fost respinsă cu pierderi mari.

Flota rusească.

Rușii văzând că pe uscat nu pot să meargă în ajutorul Port-Arthurului, s'au hotărât să trimează ajutoare pe mare. Au dat adecă ordin armatei rusești din Marea-Baltică ca să plece spre Asia răsăriteană. Călea aceasta va ținea 85 zile.

Flota rusească în drumul seu — Vineri noaptea — a atâcat niște corăbii de pescuit engleze. Două corăbii au fost cufundate de gloanțele rusești și mai mulți pescari, între cari și un căpitan, au fost uciși. — Știrea aceasta a produs mișcare mare în toată Anglia. Toate ziarele engleze pretind satisfacție dela Rusia. Regele Angliei îndată ce a aflat despre aceasta nenorocită întâmplare, a chemat telegrafic pe ministrul president și pe cel de esterne, ca să se sfătuiască, ce e de făcut. Ambasadorul rusesc din Londra, fiind în călătorie prin Germania, îndată ce a aflat despre aceasta, a plecat spre Londra. — Regele Angliei a trimis o telegramă primarului din Hull — orașul, de care s'au ținut pescarii — în care își exprimă părerea de rău pentru nefericirea, ce a ajuns pe familiile celor uciși și totodată a trimis și ajutor în bani acelor familii.

Să zice, că toată nenorocirea s'a întâmplat din greșală. Rușii adecă — așa scriu unele gazete — să tem, că Japonezii își au spioni pe toate mările, anume ca să cerceteze, ce face flota rusească. Fiind noapte întunecoasă, Rușii n'au văzut semnele corăbiilor și au crezut, că sunt corăbii de spioni.

Ambasadorul rusesc din Londra a declarat, că Rusia e gata, să dea deplină satisfacție, dacă se va putea constata vina flotei rusești, și așa conflictul se va aplană pe cale pacnică.

DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

— **Sfințirea bisericii din Borodul-mare** (pe Criș) se va săvârși cu mare pompă de cătră însuși Episcopul Orășii-mare, S. Sa Dr. Demetriu Radu, în ziua de sârbătoare a Sf. seu Patron Demetriu, la 8 Noemvrie a. c. fiind și hramul bisericii »Sf Demetriu«. Prin faptul, că însuși Episcopul diecesan va veni la Borod, sârbarea va câștiga deosebită însemnătate, și va atrage mulțime deosebit de mare de popor la Borod.

S. Sa Episcopul plecând din Oradea-mare în 7 Noemvrie la orele 12 și 41 va sosi la orele 2'12 d. a. în Vad, unde i-se va face primire, ear la 4 ore va sosi la Borod și îndată va săvârși vecernia și toate cele de lipsă la astfel de ocațiuni.

— **Intru mărirea lui Dumnezeu.** George Sarca I. Filimon cu Ioan Șuteu din Aghireș au procurat pentru biserica de acolo un rënd de vestminte bisericesti în preț de 80 cor., ear Simion Broina, originar din Aghireș, vigil la calea ferată în Șeica-mică, a dăruit alt rënd de vestminte în preț tot de 80 cor.

— **Mulțumită.** Senatul școl. gr.-cat. din Feneșul-săsesc exprimă institutului de credit și economii »Economul« din Cluj și pe această cale cea mai călduroasă mulțumită, pentru marinosul ajutor de 100 cor., prestat școalei noastre pentru procurarea de recuisite școl. și acoperirea altor lipse urgente.

— **† Laura Boeriu.** Familia On. Ioan Boeriu, parochul Lechinței de Murăș, este încercată de o crâncenă durere prin pierderea iubitei sale fice Laura, o copilă bună și plăcută, care în vîrstă de abia de 15 ani s'a stins repede, ca o floare atinsă de ger. Trimitem condolențele noastre îndureratei familii, care a dat următorul anunț:

Subscriși cu inima frântă de durere anunță tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților, că prea iubită lor fice respective soră și nepoată Laura Boeriu după scurte dar grele suferințe și-a dat tinerul ei suflet în mâinile Creatorului seu astăzi în 25 Octomvrie st. n. 1904 la 9 ore seara, în al 15-lea an al vieții sale.

Rămășițele pământești ale scumpei defuncte se vor înmormânta Vineri în 28 l. c. la 2 ore d. a. în cimiterul gr.-cat. din loc.

Dormi în pace suflet blând și nobil!

Lechința de Murăș, 25 Octomvrie n. 1904.

Ioan Boeriu, ca tată. Lucreția Boeriu n. Totoian, ca mamă. Aurelia, Elena și Ghiță ca surori și frate. Véd. Ana Totoian n. Dăianu, ca bună. Véd. Laura Boeriu n. Vlassa, ca bună. Véd. Elena Rössler n. Boeriu, cu fii sei Eugen, Ella, Selma, Karl, și Alfred; Aurelia Kormos Alexandrescu n. Boeriu, cu soțul Emil Kormos Alexandrescu și fii lor: Leona, Ella, Irina și Victor; Virgil Boeriu, cu soția Agneș n. Delak și fica lor Laura. Ioachim Totoian, cu soția Ana n. Rusu și fii lor: Virgil și Ioachim. Letiția și Ioan Totoian, Dr. Elie Dăianu, și fii sei. Ioachim și Lucia, ca unchi, mătușe, veri și verișoare.

— **Avis.** Adunarea cercuală a despățământului »Hida-Huedin« al Asociațiunii pentru literatura rom. și cult. pop. român, neputându-se ținea în 16 Octomvrie a. c. se convoacă de nou în Hida (Hidalmás) pe 30 Octomvrie 1904 pe lângă același program. Banfi-Huedin, 14 Octomvrie 1904. Ioan Pop, director al despățământului. Dr. Andreiu Pop, notar.

† **Dr. Valer Iovanescu,** medic după multe și grele suferințe și-a dat sufletul seu nobil în mâna Creatorului în Lugoj la 24 Octomvrie st. n. la 4 ore p. m. în al 31-lea an al etății. Lugoj, 24 Octomvrie 1904 st. n. Nicolae Iovanescu și Ecaterina Iovanescu ca părinți. Viora Iovanescu măr. Dr. Ciupe soră. Véd. Valeria Popovici n. Murășian, mătușe. Dr. Aurel Ciupe, cumnat. Aurel Ciupe iun. nepot. Viora Ciupe iun. nepoată.

— **Adunarea generală a reuniunii învățătorilor** din archidieceșana de Alba-Julia și Făgăraș, se va ținea, cum se știe, la 4-5 Noemvrie a. c. în Blaj. În program e și următorul punct: Discusiune asupra temeii: »Mijloacele cele mai acomodate, cu ajutorul cărora s'ar putea stabili buna-înțelegere între preot și învățator, pentru-ca prin aceasta să se dea un avânt îmbucurător educațiunii și instrucțiunii poporului nostru«. Apoi: Fixarea tezelor pedagogice pentru proxima adunare generală. Desbaterea propunerilor intrate la biroul central în sensul §. 29 lit. c. din statute. Alegerea redactorului și a comitetului redacțional. Dorim succes deplin adunării învățătorilor nostri.

— **Petrecere cu cules de vii.** Primim următoarea invitare: Inteligența și Meseriașii români din Turda vă invită cu toată onoarea la Petrecerea de cules de vii ce se va aranjea Duminecă în 30 Octomvrie st. n. în sala cea mare dela Hotelul »Europa« din Turda. Inceputul la 7 ore seara. Turda, 12 Octomvrie 1904. Comitetul aranjeator. Prețul de intrare: 1 coroană de persoană. Venitul curat este destinat pentru bisericile române de ambele confesiuni din Turda. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și sunt a se trimite la adresa Alexandru Gaia, comptabil la »Arieșana« în Turda, Posta inter-națională!! confetti!!

Comitetul aranjeator: Președinți: Jovian Murășian, protopop gr.-or. Nicolau P. Rațiu, adm. protopop gr.-cat. Vice-președinți: Dr. Eugen Pățean, avocat. Dr. Valer Moldovan, adv. Secretari: I. Octavian G. Simțion, teol. abs. învățator. II. Simeon Poruțiu, învățator. Casari: I. Alexandru Gaia, cmpt. II. Iosif Urcan, maestru. Controlori: I. Alexandru Cadar, maestru. II. Silviu Bologa, maestru. Membri în comitet: Victor Bugner, Iuliu Calian, Dr. Simeon Chețan, Drd. Ionel Mesaroș, Ludovic Mesaroș, Drd. Eugen Mezei, Dr. George Pățean, Augustin Rațiu, Aurel Cigarean, Alexandru Chiș, Ioan Chiș, Stefan Felezeu, Alexandru Hossu, Ioan Pelea, Alexandru Pinteș, Vasilie Sandru. Program: 1. Intrarea judecătorilor și a păstorilor. 2. Deschiderea viei. 3. Dans. Biroul: Jude: Victor Bugner. Judecătore: Eugenia Mesaroș. Vice-jude: Ioan Chiș. Vice-judecătore: Augusta Urdea. Secretar: Augustin Rațiu. Cassar: Iuliu Calian. Șeful poștei: Stefan Felezeu. Factori postali: Aurel Cigarean, Ioan Pelea, Maria Sandean, Anisia Aspris. Nota: Păstorii și păstórele(?) se vor alege la petrecere.

Posta Redacțiunii.

— **Propunerea cantului în școala poporală** — se potrivește mai bine într'o foare pedagogică. Dacă voești o trimitem »Foi școlastice« din Blaj.

Wilheim Ignác

ingenieur

Budapesta, VIII. Kender-u. 8.

Primește ori ce fel de
măsurare de pământ,

mappare,
aranjare de posesiune.

După acord marchează linia
căii ferate normale ori
înguste.

Prețuește moșii, esoperează și
valorează patente, pe lângă
onorar echitabil.

Ofertele sunt a se trimite la
adresa de mai sus.

49-50.

Janovitz Géza

**Atelier de croitorie și mare magazin
de vestminte gata, pentru bărbați
și copii.**

Cluj, Wesselényi M. u. 26. (Casa Economului.)

Efectuește ori ce
comandă de haine,
după măsură, în
timp scurt. dacă se
cere chiar și în 24
oare. x x x x x

Ține deposit bo-
gat de haine gata
mare parte făcute
în atelierul său
pentru bărbați și
băieți, x x x x

Serviciu prompt.

Croitură elegantă.

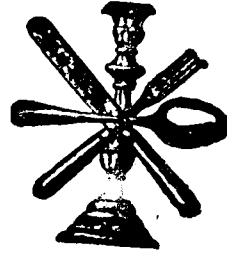
Stofe durabile și
solid lucrate.

Prețuri moderate.

43 (7-10).

0 cumpănă de culina gratuit.

Pe prețuri fabulos
de ieftine trimit din
magazinul meu prea
încărcat **mărfurile
mele de argint
mexican** renumite
în toată lumea pen-
tru eselența lor și
anume:

- 6 cuțite de masă de argint mexican
- 6 linguri » » » » »
- 6 furcuțe » » » » »
- 12 lingurițe de cafea » » »
- 6 cuțite escelente desert » »
- 6 furcuțe » » » » »
- 1 lingură mare de supă » »
- 1 » » » lapte » »
- 2 feșnice elegante de salon.

**46 bucăți la olaltă costă numai
6 fl. 50 cr.**

După ori ce comande pe lângă asta
dau ca *present* de răspundere și gratis
o cumpănă de culină, care arată bine
până la 12 1/2 chlg. Argintul mexican
e un metal de tot alb (și înlăuntru)
pentru a cărei durabilitate și eselență
calitate iau răspundere pe 25 ani.

Espediția se face trimițând banii
înainte sau cu rambursă din magazinul
european casa centrală de marfuri.

Scheffer D. Sándor

18 24. Budapest, VIII. Bezerédi-u. 3.

Cine suferă de **Epilepsie** și stări nervoase, se ceară
(nevoie) sgârchiuri broșura despre Epilepsie,
care se trimite gratis și franco dela »Privil. Schwanen
Apotheke,« Frankfurt a. Main. 24-52.

Cruce sau stea electrica dubla.

D. R. G. M. 88503.

Vindecă și înviorază, pe garan-
ție: *reumă, ischias, astma, vi-
jiitul urechii auzul greu, epi-
lepsia, nervositatea, lipsa de
apetit, gălbineala, durerea de
dinți, migrena, impotența, in-
fluenza, pre cum ori ce boală
nervoasă.* Acel bolnav, care cu
aparatul meu Nr. 88503 nu se

vindecă în cel mult 44 zile își capătă banii îndată
inderept. Unde nu mai ajută nimic, mă rog a
încerca cu aparatul meu. Sunt convins despre
înfruntarea lui sigură.

Prețul unui aparat mare 6 cor.
(de folosit la boale învechite.)

Prețul unui aparat mic 4 cor.
(de întrebuințat la morburii mai ușoare.)

Centrala de expediție trimite pe lângă rambursă
ori anticiparea banilor în toate părțile în țeară
și străinătate.

Scheffer D. Sándor

Budapest, VIII., Bezerédi-utca 3. szám.

14-24.

Distins cu diplomă de onoare.

Bernáth E. Sándor magazin de mașini
de cusut și biciclete;
deposit de instrumente musicale. Liferantul postei și te-
legrafului ung. reg.

Cluj-Kolozsvár (lângă podul Someșului.)
Vind și în rate lunare și garantez 5 ani pentru mărfurile
mele. — În atelierul meu mechanic, aranjat cu lumină
electrică și motor, fac grabnic și cu preț moderat, repa-
raturi, suflări cu nichel, emailuri de deosebite colori,
în baia și cuptoriul propriu.

Nr. Telefonului 412.

Liste de prețuri ilustrate trimit ori cui.
Cine comandează provocându-se la aceasta foaie asigură
oare care % bisericii române celei noue din Cluj! —
44 (13-)

Pentru sezonul de toamnă și iarnă recomandă

NEUMANN M.

liferant c. și reg. de curte

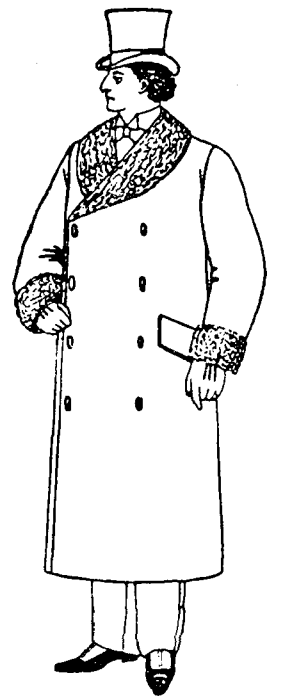
Cluj, (Kolozsvár) Mátyás király t.ér.

- Haine de toamnă și iarnă.
- Căputuri de tranziție (Double, Ulster, Raglan).
- Pardesiuri de toamnă.
- Haveloc (cu mâneci și fără mâneci).
- Căputuri economice, cupțușite cu stofă, ori cu blană.
- Haine negre de salon și frac.
- Bunde de călătorie și oraș.

Mare deposit de vestminte pentru copii.

Mustre și liste de prețuri la cerere gratis și franco. — La comande din provincia
ca măsură e destul a trimite o haină veche.

21 (38)

Fie care familie cruță bani!

Servit minunat pentru 6 persoane, în toate colorile numai 95 cr., fl. 1-40, fl. 1-90	Servit de cafea pentru 6 persoane, în toate colorile numai fl. 2-21, fl. 2-90, fl. 3-45	Admirabilă garnitură de jolj de damas pentru 6 persoane numai fl. 2-10 fl. 2-90 fl. 3-40 fl. 3-90	Stergari frumoși decorati, de jolj, 6 bucăți numai fl. 1-25, fl. 1-72, fl. 1-90 fl. 2-10		
30 rifi (1 rif e 78 cm.) jolj admirabil, numai fl. 3-65	30 rifi de jolj ca pielea numai fl. 4-15	30 rifi de jolj irlandez numai fl. 4-95	30 rifi de jolj de margaritar numai fl. 5-45	30 rifi de jolj rumburgian numai fl. 5-60	30 rifi de jolj rumburgian 1. calitate numai fl. 6-40
50 rifi de jolj ca pielea numai fl. 8-25	50 rifi de jolj irlandez numai fl. 9-45	50 rifi de jolj rumburgian numai fl. 10-40	30 rifi de chiffon calitate foarte bună numai fl. 4-65	30 rifi de R. chiffon numai fl. 5-40	30 rifi de R. R. Chiffon numai fl. 6-85
30 rifi de Canavas vergusat numai fl. 3-25	30 rifi de Canavas vergusat și cu pătrate, prima calitate, numai fl. 4-55	30 rifi de canavas fin numai fl. 5-40	30 rifi de canavas — raritate — numai fl. 6-40	30 rifi de cinvat cu vergusate pentru haine de pat numai fl. 6-35	30 rifi de cinvat alb împodobit cu flori, pentru haine de pat numai fl. 7-40
Admirabilă cămașă femeiască de pânză, cu broderii de mână numai 85 cr., fl. 1-15, fl. 1-55	Admirabilă cămașă femeiască de Chiffon, cu broderii elvețiene numai fl. 1-10, fl. 1-42, fl. 1-74	Minunat corset de durmit, după plăcere 98 cr. fl. 1-25 fl. 1-56	Admirabili pantaloni femeiești de chiffon numai 90 cr. fl. 1-18 fl. 1-45	30 rifi de Chiffon admirabil cu broderii numai fl. 1-35 fl. 1-75 fl. 2-25	Admirabil Cloth și postav pentru fustă numai fl. 1-65, fl. 2-15, fl. 3-22
Lepedeu de pânză, fără cusătură, lung de 2 m. și de 1 și jum. lat numai 92 cr.	Un admirabil lepedeu de pânză, fără cusătură, de 2 m. lung și de 1 și jum. m. lat numai fl. 1-05	Agentură internațională de comerț Budapesta, Kerepesi-ut 65. sz. 1 em.		Admirabilă plapomă de ciolot de mătăse în toate colorile numai fl. 3-95	Admirabilă plapomă de Cașmir în toate colorile numai fl. 3-55

„THE STANDARD“

fundată în anul 1825.

Efectuește

asigurări de viață

pe lângă condițiuni foarte favorabile.

Incasso anual   Avere proprie
Cor.: 32,000.000   Cor.: 260,000.000

Dividende solvite   Despăgubiri de viață
Cor.: 170,000.000   Cor.: 520,000.000

Agentura generală pentru
Transilvania:

Cluj, strada Ferencz-József nr. 17.

Filială pentru Ungaria:

Budapesta, strada Kosuth-Lajos nr. 4.
în palatul Standard. (Casa proprie).

Centrala generală:
Edimburg. (Anglia.)

60—

Julius Florin